

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Marčevine prejema upravnništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 149.

V Ljubljani, v sredo 2. julija 1890.

Letnik XVIII.

Napredek ponemčevanja v — Bosni.

Vestno in spretno sestavljeno poročilo budgetnega odseka iz peresa poslanca Bilinskega o razmerah v Bosni in Hercegovini naglašava vsestranski napredek v kulturnem in narodno-gospodarskem oziru ter se v njem ponosno poudarja, kako se je tekom nekoliko let posrečilo naši upravi, izvršiti veliko kulturno delo, ki vzbuja občudovanje sveta.

Radi priznavamo mnogostransko delavnost avstrijske uprave, ki skrbi po svojih močeh, da se razvitek obeh dežel povzneso in da postanejo koristne vsej državi. Toda prisiljeni smo z druge strani dvigniti svoj glas v imenu narodnostne ideje, ki doslej ovlada srce in misli evropskih narodov, zoper ono dosledno ponemčevanje slovanskega prebivalstva, kateremu pod pritiskom germanizacije in navalom nemških naseljencev iz „rajha“ preti popolna poguba narodne samouprave. Zlasti je opozarjal dalmatinski poslanec gosp. dr. Klaić v delegaciji na nepotrebno tuje naseljenstvo, ker se je bati, da bi se ondi izcimili narodnostni prepiri. Nemštvo v teh deželah se vedno bolj širi, in če bo šlo tako naprej, zadela bo to slovansko vejo smrtonosna nemška nevihta.

Takoj po zasedenju Bosne obrnili so apostoli nemštva svoje poželjive oči na to slovansko deželo ter počeli premišljati in ugibati, kako bi pridobili ondi tal nemškemu tlaku na iztok. Vedoč, da tam doli vsaka stroka poljedelstva, obrtnije in trgovine obilega sadu obeta, začeli so se Nemci v celih tolpah seliti iz Nemčije in Avstrije v one dežele, da se polasté starodavne slovanske zemlje.

Leta 1879 nastanili so se v dveh občinah ter so imena ponemčili v: „Ober-Windhorst“ in „Unter-Windhorst“. Da bi pa mogli dobiti zemljišče za

nizko ceno od domačinov v roke, pravili so ljudem, da je bože država iztirala. Dandanes bi gotovo nemški naseljenci tega ne dali za 200 gld., kar so sprva kupili za 40 gld. Ne daleč od teh nemških naselbin namerjajo zdaj osnovati ognjišče germanizacije po nekaterih družih občinah, v katere neprestano vré mnogo delavcev s Hesenskega; le-ti dobivajo potrebne denarne podpore in zaloge od nemških odborov, katerim je namen, širiti germanizacijo po Bosni.

Kake pol ure od onega središča nemške kolonizacije v Bosni razprostira se mesto Maglaj v dolini reke Vrbas; v osmih letih preplovili so nekdanje to slovansko mesto mnogi nemški naseljenci iz Ogerske in Šlezije, in v kratki dobi ponemčili njegovo ime ter je prekrstili v — „Rudolfsthal“!

Blizu Maglaja in Banjaluke nastalo je mnogo družih nemških naselbin. V jugozapadnih krajih Bosne kupil je neki imovit podjeten Nemec obširne gozde ter nagnal 2000 nemških delavcev, da posekajo te lepe šume, in sevéda nastale bodo zopet nemške naselbine. Celó pri Bjelini ugnezdila se je nemška kolonija. Spomladi leta 1886 je tja prišlo 65 nemških rodbin iz Šlezije, in pokupivši ondi prostorna zemljišča, nadeli so naselbini ime: „Franz-Josefs-Feld“. Pokupljena zemljišča so takoj razkosali in novi posestniki so na njih počeli takoj graditi svoje hiše. Leto pozneje prišlo je zopet več nego sto nemških rodbin, nakupili so zemljišča po nizki ceni, in danes je tu celo nemško mesto z nemškim hotelom: „Hôtel de ville“, z nemško kazo in podružnico „schulverein“-a. Toda te še ni vse: nečuvenci vspehi teh naselbin niso brez vpliva na brate v „rajhu“, odkoder se z vseh krajev ženó in vro leto za letom v Bosno, da bi deželo tu preplavili ter spravili domače slovanske prebivalce duševno in gmotno na beraško palico.

Za naseljenci pridejo pa, kakor se to po sebiumeje, „pionérji nemške kulture“: protestantovski duhovniki in učitelji, ki sicer natihoma, toda temeljito delajo na to, da se potujčuje domači živelj.

V obče se pa smatra protestantizem za pridobitev nemškega duha, in kamor se narodnost nemška hoče razširiti, tam se povsod trudi, da se vkorenini protestantizem, kakor to zdaj jasno vidimo na jugozapadnem Ruskem, kjer v celi dolgi črti nemških naselbin od nemških mej do Kavkaza širijo protestantovski pastori z velikim naporom in vspehom svojo vero. Protestantizem in ponemčevanje imata to neovržno svojstvo, prodirati in se razširjati zlasti med slovanskimi narodi in s znanimi sredstvi podjarmiti slovanstvo — nemštvu. Namera ta ni nova. „Gustav-Adolf-Verein“ deluje v tem oziru že davno in žrtvuje v to svrhu ogromne svote. Tudi zveza njegova z nemškim „schulverein“-om ni tajnost, kar smo na tem mestu že povedali. Zanimivo je tudi to, da na volilnem oklicu, kojega so Čehi in Poljaki v Šleziji združeno objavili te dni svojim volilecem ob deželnozborskih volitvah, med 85 podpisov v oklicu nahajamo: 42 posestnikov, 23 županov, 4 doktorje prava, 1 gostilničarja, 1 trgovca, 1 mlinarja, 1 zdravnika, 1 vrednika in devet katoliških duhovnikov; izmed protestantovskih duhovnikov pa ni jednega! Pastori so torej na strani neprijateljev slovanskega ljudstva, njih ovce pa proti njim, ker so ostale rajši zveste — svoji krvi!

Toda vrnimo se zopet k Bosni. Da bi bil obraz te bēde še popolnejši, za to so skrbeli Madjari, ki Bosno ožemajo v vsakem oziru sebi v korist; povsod širijo svojo industrijo in svojo trgovino; nasprotno pa škodujejo bosanskemu trgovskemu svetu in bosanski domači obrti. Nedavno je ustanovil budimpeštanski obrtni muzej v Sarajevu svojo podružnico

LISTEK.

V štirinajstem bataljonu.

Obrazek iz vojne. Češki spisal Bohumil Brodsky. Poslovenil Trbojski.
(Dalje.)

„Tretji oddelek! Zastopite sovražniku cesto“, zaklical je stotnik.

Nadporočnik Barta se je obrnil na stran, od koder je sovražnik napadel pošto. Z nenavadno hitrostjo, da je komaj opazil sovražnik, planil je na malo kopico. Jezdec so bili vrženi s konj in odpeljani. Tudi ona žena, ki je prišla Bog vé po kakem slučaju v nevarnost, ni bila več na konji, in dobro se je videlo, kako jo je ugrabil sovražnik. Upirala se je razbojniku; zato ni mogel hitro uteči. Nadporočnik mu je bil z nekoliko najhitrejših vojakov že za petami, drugi so je sledili. Tudi kompanija je merila sém od ceste.

Še nekoliko skokov — in nadporočnik je bil pri lupežih. Naenkrat je vskriknil obupno. V ugrabljeni ženi je spoznal svojo nevesto Elzo. Vrgel se je k nji. V tem jo je spustil vstajnik in se obrnil k njemu z jataganom. Ob jednem se je pokazala kopa ustajnikov, ki je bila skrita za skalami in planila na nadporočnika in tovariše.

„Elza, beži!“ zaklical je Barta in da bi mogla, obrnil se je k sovražniku. Elza je poslušala njegov svēt in hitela proti kompaniji. Nekdo je ustrelil

na-njo, ali ni je zadel. Mej tem so se bili vstajniki z oddelkom strelcev. Morali so je premagati preje, kakor bi došla na pomoč druga kompanija. Več strelcev je palo zadetih. Z nenavadno silo in spretnostjo so vstajniki sukali jatagane in delili udarce. Kakor tigri so se borili proti našim.

Nadporočniku je prekrizal nekdo sabljo in ga vrgel na zemljo. Vstajnik je skočil na-nj, vzel mu orožje, prijel ga okolu pasu in ga odnesel z obupno silo. Poznal je, da je to častnik, in nad vse mu je bil drag ta plen. Mogel bi za-nj zamenjati mnogo vjetnikov ali spustiti na-nj vse svoje sovraštvo. Zaman je napejal Barta vse sile. Roke lupežev so bile železne in bi ga kmalu zadušile. Slišal je za seboj klik, vpitje kompanije, ali bil je že predaleč, da bi ga mogla osvoboditi.

Spoznal je grozno resnico. Vjet je in v sovražnikovih rokah, ki koprni po maščevanju, ki mu ne bo prizanašal. Razven tega je še Elza, njegova draga nevesta, morda v nevarnosti. Ali je mrtva ali živa? Ali se je rešila? Kdo bi mu mogel povedati, ali je rešena? Ko bi umrla skupno. Sošla bi se ondi in se ne ločila več.

Gorka bolest mu je stiskala srce in ves obupen je bil.

Naenkrat je postal lupež. Pogledal je z nasmehom Barti obraz, in črne oči so se mu svetile. Obraz mu je bil zagorel in prsi so dihale težko. Poklical je tovariše, ki so šli za njim, da bi mu pomagali nesti. Takoj je bil drug mož pri vjetniku

in ga vzel v naročje. Barta je hotel porabiti ta trenotek in uiti. Ali bil je slab in je čutil, da je zaman njegov poskus. Jedino, kar je dosegel, bilo je to, da je pogledal nazaj. Bojišča ni videl več, ker je bilo skrito za skalami. Krog njega so se sukale postave ustajnikov, stopaje naglo na vzgor. Nekoliko jih je stopilo za skalo in gledalo, če jih bo sledila vojna tudi sém. Drugi so šli z njim proti gorskemu grebenu.

Nadporočnik se je popolnem udal v svojo usodo. Kdo more misliti kaj dobrega, kako se bi mogel kdo upirati, ko je že grič v rokah sovražnikov. Ne pomagalo bi nič, če bi tudi imel orožje v rokah. Doletela bi ga le smrt. Pač bi bilo dobro, da bi padel v poštenem boji s sovražnikom; ko bi se protivil, pokazal bi, da ni strašljivec, da se ne boji velike množice. Ali kje vzeti orožje? Videl je je pa za pasom svojega roparja. Naglo je segel po njem in je hotel izdreti. Ali že ga je sovražnik zagnal na zemljo in ga udaril po roki, da mu je omahnila.

Vstajnik je zaklical nerazumno besedo in ga pritisnil k zemlji. Poklical je druge. Pritekli so. V trenutku je imel zvezane roke in noge in začutil je nekoliko ran, ki so mu je dali razdraženci. Stisnil je močno ustnice in kri mu je stopila v obraz. Že ga je hotel vstajnik zopet vzeti na naročje, ko je zaupil nekdo. Zasmejal se je in mu odvezal noge. Ni ga razumel, ko ga je vzdignil in mu pokazal pot. Ko je pa začutil udarec, vedel je, da mora sedaj sam iti.
(Dalje sledi.)

poleg družih namer tudi zaradi tega, da se med Bosno-Ercegovino in Ogersko oživi in povzdigne vzajemna trgovina ter omogoči zmenjava domačih tovarn in obrtnih izdelkov.

Očividno je, da bode ves dobiček pri tem podjetji na strani Madjarov. In kakor sta Bosna in Ercegovina opasani z zidom proti sorodnim deželam Srbiji in Dalmaciji, — kar je tudi poudarjal dr. Klaić v delegaciji, — da ne mogó vzdrževati trgovinske zveze z Bosno in Ercegovino: glej, Nemci in Madjari preskakujejo ta zid, da bi obe te deželi izkoriščali za svoje namene in izerpali domačega blagostanja vire. Pogledimo samo, s kako ozkosrčnostjo se véde smer bosanskih železnic na Ogersko!

Ti in vsi drugi slični pojavi pozivljejo vsacega nepristranskega prijatelja države naše, osobito pa nas Slovane, in vsacega pravičnega moža, da odločno protestuje proti takim napadom na pravice ljudstva, kojemu preti duševna in gmotna poguba, in bode danes ali jutri pri konečnem reševanju balkanskega vprašanja imel še veliko in važno nalogo.

Završujemo te vrstice s prekrasnimi besedami v dr. Razlagovih „Zvezdicah“ (IV.): „Slavjanski genij léti hitrimi krili po širokem svétu majke Slave Kada očistiš zémlju svojo zmijah gadnih, zmajevah ognjevitih, onda stoperv možeš Vilah blage čete dozvati, da pomočju ovih dévah čistih domovina naša prosvétom procvéte slavskom, srčdom, blagostanjem od snéženoga Triglava, prék klisurah Velebita vse do naše zemlje zabalkanske. Béle ptice galubice i slavulji maleni pak budu pévali tvoju srečo, tvoju slavu po prostranoj domovini bratje složne!“

„Matica Slovenska.“

Tajnikovo poročilo o delovanji odborovem v zadnji dobi.

(Konec.)

Razn književnega in gospodarskega obstoje v Matici tudi še razni drugi odseki. Iz za zadnje dobe omeniti je posebno odseka za izdavanje kraje-pisnih imen, obstoječega deloma iz društvenih odbornikov, društvenikov sicer in tudi strokovnjakov izvan društva. Baval se je, da se primerno odzove dotičnemu pozivu, v več zaporednih sejah z revizijo krajevnega imenika vojvodine Kranjske ter ga predložil marca meseca c. kr. deželnemu predsedništvu, da ga vporabi na leto pri ljudskem štetju kot podlagi, za kar mu je došla odtod primerna zahvala. — Na pozive odseka gledé krajepisnih imen došlo je v zadnji dobi sicer precej odgovorov, vendar manj, kakor takoj v začetku. — V o d n i k o v o d s e k, v katerem je imela Matica tudi svoje zastopnike, se je po slavnosti sami razšel. — Kopitarjevega odseka delovanje je moralo ostati zelo omejeno. Še vedno je ugodna rešitev tega vprašanja nemogoča vsled neprijetne sape, ki veje trdovratno z Dunaja in njegove komune. Kakor vse kaže, ni se še v kratkem nadejati povoljnega vspeha. — A g i t a c i j s k i o d s e k, zasnovan l. 1888., tudi v zadnji dobi ni miroval. Imel je več živahnih razgovorov, dogovarjal se je ustno in pismeno z rodoljubi po deželi, ki so mu obljubili delovati za društveni prospeh in opozarjali po različnih slovenskih časopisih na društvo in njegove knjige ter vnmali k pristopu. — Osnova je nekaj novih poverjeništev in godne so priprave, da se še drugod osnujejo. — Svojega zastopnika ima društvo v upravnem odboru „Narodnega Doma“, ki se redno vdeležuje odborovih sej, da prilično zastopa društvene koristi.

Da vstreže dolgo vrsto let občutno pogrešani, in zategadelj od leta do leta nujnejši potrebi vpe-ljave jednotne slovenske pisave, odmenil se je „Matice Slovenske“ odbor izdajati znanstven list „Slovensko Besedo“, ki naj bi pospeševal razvoj slovenskega književnega jezika ter določil in utrdil njegov pravopis. List naj bi mirno kritikoval sedanjo pisavo, določil jej prave oblike, izpodbijal krive nazore in dosežal jedinstvo, kjer je sedaj razlika. Razpravljaj bo gradivo slovniško iz etimolo-gičnega, zgodovinskega in fonetičnega stališča. Dognane stvari se bodo nabirale. Listu bo predmet tudi pravilni razvoj strokovnega nazivoslovja, na-biral bo dalje pojme različnega pomena ali manj znane besede izmed naroda. Sprejemal bo spise te vsebine, pa tudi jezikovne kritike slovenskih knjig. — Časopisa ima iziti prilično po 1 pola na mesec, vrednik mu bo pa odbornik prof. Bartel. — Ako se oglasi zadostno število stalnih sodelovalcev, pri-čelo se bo z izdavanjem še letos. V ta namen po-

slan je bil osnovni načrt mnogim strokovnjakom na ogled in v presojo.

V zadnjem letu se je izvršilo več slavnosti, s katerimi je bila tudi Matica v dotiki. Omeniti bi bilo tu v prvi vrsti velečastne „Vodnikove slavnosti“, ki se je vršila tú v Ljubljani od dné 28. do 30ega junija lani. Matica, ne le, da je hranila poprej za-klad, namenjen spomeniku, bila je tudi v slavnostnem odboru zastopana, položila je na slavljenčev grob z drugimi národnimi društvi venec, in storila isto po svojem starosti pri spomeniku o slovesnem odkritju. Udeležila se je po mnogobrojnih društve-nikih in odbornikih tudi drugih slavnostnih trenotkov; mej drugimi je imel njen odbornik, ravnatelj Wiesthaler, ob otvoritvi spomenika krasen slavnosten govor. Poslaviti hoče konečno Vodnika tudi literarno s tem, da izdá po istem odborniku urejene izbrane pripovedne spise njegove letos v posebni knjigi, kakor je svoje dni že izdala po po-kojnem Levstiku izbrane pesmi njegove. — Lepa je bila tudi Levstikova slavnost v Velikih Laščah, dné 11. avgusta lani. Odkritja spomenika in drugih ž njim združenih slavnostnih trenotkov udeležila sta se oba društvena podpredsednika, več odbornikov, in društvenikov.

Prejela je Matica še več družih vabil sloven-skih in sicer slovanskih, deloma od društev, s ka-terimi je v književni zvezi, deloma pa tudi od dru-god. Preveč bi bilo naštevati jih tu vse. Povedano bodi le, da se je vsem primerno odzvala in našte-jem tu le nekatere važnejše. Dné 4. avgusta lani je priredilo „Slovensko pevsko društvo“ v Celji ve-liko pevsko veselico; dné 20. oktobra praznovalo je „Društvo Gabelsbergskih stenografov“ v Pragi 30letnico drušvenega obstanka; hrvatska „Omla-dina v Zagrebu priredila je dné 28. januarja letos večjo veselico in „Slovenija“ na Dunaji dné 11ega marcija spominski večer na čast pokojnemu Erjavcu.

Matici je bila na ponudbo pokojnega Žvaba literarna zapuščina proti gotovi odškodnini njegovim dedičem. Zategadelj je naprosil odbor po sklepu književnega odseka in po njem odbora, strokovnjaka v Trstu, da jo pregleda in izreče o njej svoje mnenje. Ker so le nekateri zapiski večje pomembe in ker so bili ti večinoma že objavljeni, odsvetovalo se je Matici od nakupa. Odbor je zato tudi sklenil, da se ima ponudba odkloniti in naznanil ta sklep tržaškemu sodišču. — Da seznanj širše kroge s svojimi pojavi, poslala je Matica vsled dotičnega poziva Raasselovi knjigotržnici v Münstru za njen književni katalog zaznamek svojih založnih knjig.

V prvi polovici avgusta lani zgubili so Hrvatje dva odlična moža. predsednika „Matice Hrvatske“ pl. Kukuljevića, ki je bil tudi naš ud in čegar po-greba se je Matica osebno vdeležila po poročevalcu in pa članu Vidviću, poklonivša mu venec, ter ka-nonika in pisatelja A. Vebra, ki je bil tudi naš usta-novnik. — Dné 2. februarja letos je umrl v Starem Trgu pri Slov. Gradci tamošnji župnik in odlični slovenski pisatelj Davorin Trstenjak. Svojega čast-nega člana in večletnega odbornika in sotrudnika spremila je Matica na zadnjem poti po posebnem zastopniku in položila na njegovo rakev venec. Dné 20. februarja umrl je nagle in nepričakovane smrti prof. Mihael Žolgar v Celji. Matičin poverjenik in od l. 1874. sém odbornik društva; predsedništvo poslalo je njegovi vdovi pomilovalno pismo. Matica žaluje dalje na gomili ustanovnikov: župnika Šranca († 26. julija), Mateja Kreča († 27. avgusta), pover-jenika Josipa Lipolda († 20. januarja), kanonika Križnarja († 27. januarja), župnika Romè-ta v Št. Petru († 1. aprila), mnogobrojnih letnikov in prijateljev društvenih. Bodi vsem blag spomin!

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. julija.

Notranje dežele.

Deželnozbornske volitve. Mladočeska stranka je na Moravskem napela vse moči, da bi vrgla staro-česke kandidate. V kmetskih občinah so tudi vrgli z jednim glasom večine Staročesha viteza Meznika, toda bil je v mestni skupini Trebič-Mezirich skoro jednoglasno izvoljen; dobil je od 349 glasov 343. Z jednako silo so Mladočehi delali proti dr. Fandrliku v mestni skupini Unčov-Bistrica. Prodlr pa je dr. Fandrlík s 448 glasovi proti 81, katere je dobil Mladočeh Malát. Nasprotno pa so Čehi zgu-bili tri mandate, ker so Nemci delali z vsemi sred-stvi. Bolj srečna je bila slovanska združena stranka v Šleziji. V kmetskih občinah so zmagali trije Čehi: dr. Stratil, dr. Gruda in Hrubý, ter trije Poljaki: Cienciala, Świézy in dr. Michejda. Dalje je zmagal

v Krnovu (Jägerndorf) znani antisemit Türk. V kmetskih občinah imajo nemški liberalci le dva man-data, Slovani pa svojega deželnega odbornika, kar je pomenljivo.

Vnanje države.

Bolgarija. Iz Sofije se poroča povodom Paničevega usmrčenja naslednje: „Panico so poko-pali na mestnem pokopališču v navzočnosti njegove žene in sorodnikov. Predno so ga ustrelili, rekel je Panica, da ni nikdar mislil, da ga bo zadela taka smrt. Svojega najmlajšega otroka je priporočil nje-govemu botru, princu Batenberžanu. Svoji ženi je dovolil, da se smé drugič omožiti. Neki kupec iz Plovdiva, čegar sina je bil ukazal Panica ustreliti zaradi enega konja, preskrbel je svečavo pri pogrebu. Šestnajst krogel je bilo zadelo telo Paničeve, pet pa njegove noge. Ker se je sploh mislilo, da bo knez Ferdinand pomilostil imenovanega zarotnika, ni hotel skoro nihče verjeti, da so ga ustrelili. Prijatelji in sovražniki Paničevi trdijo, da je bil grozen hudo-delec in da ga je zadela pravična kazen. Celó pri-staši opozicije menijo, da ni bilo potreba narediti Panico za politiskega mučenika, ker so že njegove splošne hudobije zadoščale, da bi ga bili lahko za zmerom s pota spravili.“

Rim. Poročalo se je že o silovitosti italijanske vlade, ki je pozvala pred sodišče msgrja Jožefa Gaudenzija, škofa vigevanskega, ker je silil nekega umirajočega posestnika cerkvenega premoženja, ka-tero si je bil po krivem prisvojil, da naj prekliče svoje krivice ter premoženje nazaj cerkvi povrne. Imenovanemu škofu je poslal sv. oče breve, čegar vsebina je pomenljiva pri današnjem položaji v Italiji. Papežev list se glasi mej drugim: „Velečastiti brat! Srečo in apostolski blagoslov. Hudo nas je zadelo poročilo, da si bil pozvan pred sodišče zaradi svo-jega svetega opravila. Bolečina, katera nas je pri tem zadela, je tem večja, ker je žaljena Tvoja ško-fovska čast in dostojanstvenost, kar priča o novem, žalostnem in surovem preganjanji, kateremu je iz-postavljena sv. cerkev v Italiji. V tem pa nas tolaži misel na posledice, ki bodo izvirale iz tega pre-ganjanja in zatiranja. Kolikor silnejše bo zatiranje sv. cerkve, tembolj se bo pokazala laž cerkvenih nasprotnikov, ki trdijo in se bahajo, da so zagovor-niki prostosti. Zaman bo njih prizadevanje, da bi naredili iz Kristusovih vojščakov izdajalce. Z božjo pomočjo se ne bodo bali ni pretenja ni zatiranja in ne opustili svojih dolžnosti, marveč veselili se bodo, da bodo morali trpeti, kakor apostoli, zaradi Kris-tusa Gospoda. Velečastiti brat, ostani na poti, ka-tero si bodro nastopil in ne boj se neprilčnosti, katere Ti bo še prizadela človeška brezbožnost in nasilstvo. Naj Te pokrepčavajo vzgledi starih ver-nikov, o katerih je pisano, da je bilo njih veliko veselje v mnogih skušnjah britkosti. Krepcaj Te upanje na preveliko plačilo, katero čaka one, ki so prebili boj zaradi imena Kristusovega in niso od-padli.“

Francija. Kardinal Lavigerie je priporočil francoski vladi načrt generala Philberta in Rollanda, da bi se zgradila železnica skozi puščavo Saharo. S tem bi bil Sudan Franciji mnogo bolj zagotov-ljen. Največja zapreka tej železnici bi pa bila slaba francoska politika, ki pospešuje v Sudanu in Algieru izlam. Francozi so prepustili Arabcem Kabilce, ki so se branili več let proti njim in veri njihovi. Ka-bilci so se pomohamedanili še le vsled francoske politike. Ko bi jih zopet pokristijanili, bila bi dan-današnja francoska vlada v Algieru osnovana na dva milijona domačinov-kristijanov, s katerimi bi se lahko dalje proti Sudanu prodiralo. Kajti tudi ljud-stva v Sahari so le deloma mohamedanska.

Nemčija. Nekateri nemški časniki ugovarjajo nemško-angleškemu sporazumenju ter trdijo, da bo ta naredba škodovala nemški vzhodnoafriški kupčijski družbi. — Major Wissmann, nemški državni ko-misar v vzhodni Afriki, govori jako pohvalno o ka-toliških misijonarjih. Ob enem pa obsoja delo-vanje angleških in nemških evangelskih misijonarjev, ki se nikakor ne dá primerjati z dobrimi deli, kr-ščanskim vplivom, kulturo in pravostjo, kar je sad požrtvovalnega, neumornega delovanja katoliških mi-sijonarjev. Dočim so ti pravi temeljni kamni civili-zaciji, ovirajo angleški in nemški protestantski mi-sijonarji njegove vspehe; njih delovanje več škodi kakor koristi.

Turčija. Iz Carjigrada se piše dné 30. pr. m.: Poročila o nemiru v Erzerumu se potrjujejo. Vladi se je naznanilo, da je v tamošnji cerkvi mnogo orožja spravljeno, vsled česar je ukazala guver-nerju, naj vso stvar natanko preišče. Namesto da bi se bilo vršilo preiskovanje na tistem, preiskavali so očito. Armenci so bili vsled tega razburjeni in so jeli streljati na turške vojake. Ti so na-nje ustrelili ter jih napali z bajoneti. Izmed Arnavtov je osem mrtvih in trideset ranjenih. Tudi mnogo vojakov, turških državnih uradnikov in družih ljudi našlo je pri tej priložnosti smrt.

Brazilijska. Iz Rio de Janeira se poroča, da je že izvršen načrt o novi upravi ter se bode 15. dné novembra meseca t. l. predložil ustavodajnemu narodnemu zboru. Glavne točke načrta so: 1. Re-publika brazilijska bode zveza več držav po vzgledu severo-ameriških Združenih držav; 2. predsednik republiki bode voljen vsakih šest let in bode odgo-voren le narodu; 3. parlament bode sestavljen: iz senata, ki bode voljen na vsakih devet let in iz

ustavodajne zbornice. Prihodnji predsednik bo izvoljen meseca novembra. Minister ne more biti izvoljen za predsednika. Uprava bode zajamčila svobodo časnikarstva, poučevanja in shodov; naslovi in redi so odstranjeni; istotako ne bode več kazni dosmrtna ječe ali usmrčenja. Vrh tega omenja uprava posebno določilo, katero se bode izročilo kongresu, da bode določil prihodnje glavno braziljsko mesto.

Afrika. Kakor se poroča listom, sklenil je sansibarski sultan, da odstopi nekaj obrežja Nemčiji. Ta korak imenovanega sultana bo še bolj pospešil nemško-angleško sporazumenje.

Izvirni dopisi.

Iz Ljutomera, 30. junija. (Volitev) v deželni zbor za mesta in trge se je danes zvršila, in kakor je bilo pričakovati, zmagal je nemško-liberalni kandidat dr. Kokoschinegg z večino 222 glasov. Po vseh voliščih je dobil dr. Kokoschinegg 343 in dr. Jurtela 121 glasov; po posameznih voliščih pa v Ptuj dr. Kokoschinegg 212, dr. Jurtela 24 glasov; v Ormožu dr. Kokoschinegg 50, dr. Jurtela 37; v Ljutomeru dr. Kokoschinegg 49, dr. Jurtela 31; v Središču dr. Kokoschinegg —, dr. Jurtela 26; v Rogatecu dr. Kokoschinegg 32, dr. Jurtela 3.

Z ozirom na neznatno agitacijo od narodne stranke, ki itak ni upala, da bi zmagala, je to dovolj lepa manjšina. Ko bi se vsi slovenski tržani in meščani zavedli svoje krvi in dolžnosti, bila bi lahko že zdaj na narodni strani velika večina.

Do zdaj je v deželnem zboru ta okraj zastopal Ljutomerski župan, usnjar g. Jožef Stayer, a niso več za-nj marali. Pred volitvijo za občine so naši tržani vedno kričali: kmet naj voli kmeta; volite domačega kmeta, ne tujega advokata, dasiravno je dr. Dečko v našem volilnem okraju doma; danes pa so tržani ravno narobe delali, kakor so prej kmete poučevali. Oni so zavrgli svojega domačina Stayera in so si izvolili tujega advokata, katerega nobeden ne pozna, ker je doma v Sov. Bistrici, stanuje pa v Gradci.

Pri nas v Ljutomeru, in tako menda tudi po vseh zgoraj navedenih voliščih je bilo mnogo volilcev, ki so g. Kokoschinegga volili, slovenskega pokolenja, kakor g. Kokoschinegg, pa kakor on proustvoljno ali po sili nemškega mišljenja.

Žalostno je bilo tudi videti, kako je celó med omikanimi tržani še mnogo takih, ki ne volijo po svojem prepričanju, ampak se dajo komandirati, ter volijo vsakega, katerega njim njih poveljniki voliti zapovejo. Čudno je tudi to, da skoro vsi c. kr. uradniki volijo nemško-liberalnega kandidata, dasiravno ta stoji v opoziciji s sedanjo c. kr. vlado. Najbolj žalostno pa je, da se še po naših mestih in trgih vedno spolnujejo pesnikove besede:

„Zašto plače Slava mati? —
Sini so joj — renegati.“

Iz Štange, 29. junija. Gotovo je dolžnost vsakemu domoljubu, da po moči skrbi, da se prava omika lepo razširja. Tako je tudi naša dolžnost, da povsod radi domačo umetnijo podpiramo, bodisi na ta ali drugi način. Dolžni smo lepa dela naših domačih umetnikov svetu naznanjati in pravično razsojevati. Napačno je, ako se vse domače lahko in hitro prezira in zameta, a vse tuje pa za čuda proglasa. Ravno cerkvenim predstojnikom je tu prav previdnim biti. — Naj se hvali, kar res hvalo zasluži, naj se pa tudi graja, kar je graje vredno. Le tako bomo napredovali v resnici. Le tako se obvarujemo škode. — Za osebnost tu ne gré. Leta 1886. je za našo cerkev sv. Antona P. izdelal domači kamnosek Feliks Toman v Ljubljani krasen veliki altar iz raznovrstnega marmorja prav lepo in umetno, da je vsakemu všeč. Podobe iz belega kamna je delal pa zanj pokojni Fr. Zajc, akad. kipar. Žal, da nam je prezgodaj umrl. Upajmo pa, da ga nam bo kmalu nadomestoval njegov sin, ki se zdaj na Dunaji uči. Vzdržuje ga bl. blaga gospa Josipina Hočvarjeva iz Krškega. Pogrešala je naša cerkev še velikemu altarju podobnih stranskih altarjev in lepe prižnice.

In to je letos dobila pred sv. Antonom P. Altarja in prižnico je nam zopet g. Feliks Toman naredil in sicer v popolno zadovoljnost vsem. Vse delo je priprosto, pa jako prilično, primerno in zelo lepo. Altarja sta iz 13 vrst različnega kamna. Spodnji del in menza sta iz prelepega koroškega marmorja, stebrički so iz lepega svetlega hotaveljskega (gorenjskega) kamna. Drugi deli so iz istrijskega kamna z vloženi tablam različnih vrst. Prav lepo izdelana sta tabernakeljna, na evangelijski

strani pravi, na listni posneman. Nad vratnicami je lepa angeljska glavica. Na vrhu lep križ, poleg pa dva klečeča angeljca. Vrata je prav krasno izdelal pasar H. Zadnikar. Vsak altar ima tri podobe. Vse so izdelane prav lepo v delavnici g. Tomana iz belega kamna. Veščaki pravijo, da so še lepše, kakor na velikem altarju od pokojnega Zajca. Trona sta rudečkasto slikana. Prav lepo se notri poda bela podoba sv. Antona in sv. Jederti. Sploh vsak kos je lepo izdelan. Vse je primerno prostoru. Pravi kras cerkvi je nova — res prekrasna prižnica. Veliko lepega sem že videl, pa tako čedne prižnice še kmalu ne.

Zaradi prostora je bilo ravno s prižnico prav sitno. A mojstru se je vendar dobro posrečilo. Prižnica stoji na lepem stebru iz treh vrst kamna. V štirih vložnih ploščah so v medalijonu podobe štirih evangelistov v reliefu, na petih vložnih ploščah iz solnograškega marmorja so pa glavice angeljcev. Sploh ima vsa prižnica veliko krasne ornamentike. Prav čedna je tudi ograja iz kovanega železa, črno pobarvana, nekaj pozlačena, katero je naredil gosp. Fran Levec v Ljubljani. Vrata na prižnico je nam pa lepo naredil mizar v Šmartnem Jos. Izgoršek. Na vrhu je lepa roseta, sredi pa božje oko iz slikanega stekla. Zdaj imamo iz kamna altarje, prižnico, krstni kamen, obhajilno mizo, shrambo za sv. olje in umivalnik. Vse, kar je nam g. Toman naredil, je prav čedno in lično, manj pa, kar je bil naredil pred leti pokojni V. Zato pa smemo gosp. Tomana prav toplo z dobro vestjo priporočati vsem. On je poštenjak, ni predrag v ceni, spreten v načrtih in originalen in več stori, kakor po načrtu obljubi.

Preč. cerkvena predstojništva ne ustrašite se, da ne bi bilo mogoče kaj čednega iz kamna narediti tudi z majhno sveto. Kedar se v cerkvi kaj napravlja, naj se gleda skrbno na to, da je umeteljno in trpežno. — Na sv. Antona dan je domači gosp. župnik v pričo štirih družih gospodov pooblaščen od mil. knezoškofa vse novo blagoslovil. Razsodbe o novih napravah nisem hotel priobčiti v „Slovenca“ poprej, dokler nisem slišal sodbe izvedencev. Včeraj je vse skrbno ogledal g. J. Šubic. Vse mu je bilo jako všeč. Dejal je: Iz kamna se dá pa res kaj lepega narediti.

Mrve se je veliko nakosilo. Sadju ne bo dosti. Na polju vse lepo kaže. Črešenj tudi ni veliko. Za ajdo za seme bo ljudem huda. Naj bi sl. deželni odbor še dobrotno ljudem kaj ajde poslal za seme. Če tu ajde ni, ni živeža. — Čez „Bogensperk!“ zdaj vse vpije. — Naj se vendar že enkrat ta grdi klanec odpravi. Za uboge Dolenjce gré vse polzevo pot. To je žalostno!

Dnevne novice.

(Volitve na Štajerskem.) Zadnje volitve na Štajerskem so pokazale, da je in ostane Spodnji Štajer slovenski. V vseh kmetskih občinah, kjer so Slovenci postavili svoje kandidate, zmagali so soglasno, ali z ogromno večino glasov. Žalostno pa je, da so spodnje-štajerska mesta in večina trgov v nemških pestéh. Treba bode še mnogo truda, da tudi te nemške trdnjave zgubé večinoma navidezni svoj nemški značaj. Na Gorenjem Štajerskem ima konservativna nemška stranka še trdna tla v značajnem katoliškem prebivalstvu. Priborila si je dvanajst sedežev v deželnem zboru. V mestih pa se že leta in leta ne vdeležuje volitev. Zato je pa tudi vdeležba liberalnih volilcev jako slaba. Tako n. pr. ima notranje graško mesto 1128 volilcev, a prišlo jih je na volišče le 139; izvoljena sta dr. Portugall in vitez Schreiner. Predmestja imajo 5969 glasov, volilcev je prišlo 476; izvoljena sta Aleksander Koller in dr. Kienzl. V graški trgovski in obrtnijski zbornici so izvoljeni: dr. Wunder, Julij Pfrimer in Jos. Rochlitzer. V trgovski zbornici v Ljubnem so izvoljeni: Vogel, pl. Forcher in antisemit Fürst. Tudi nemška gospoda ni povsod jedina, ker povsod je bila neka opozicija proti dosedanjim zastopnikom.

(Na kirurški oddelku deželne bolnišnice v Ljubljani) popolniti je služba sekundarija z letno plačo 600 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje za to službo poslati je treba vodstvu deželnih dobroteljskih zavodov v Ljubljani do 28. julija t. l.

(Knezoškof mariborski) so na potu od kano-nične vizitacije izstopili iz železničnega voza v Poljčanih, najeli izvožeka, da jih je odpremil na Té-pino pri Konjicah, kjer so nepričakovano obiskali svojo domačo hišo. Ko je voznik bil zvedel, kdo da

je njegov gost, je v naglici poiskal primernejši voz, na katerem je kneza odpeljal zopet do železnice.

(Star ali mlad?) Povodom deželnozborskih volitev štajerskih kmečkih občin je nekdo poročal „Grazer Volksblatt-u“, da je č. g. novoizvoljeni poslanec dr. Lipold, župnik v Šmartinu pri Saleku, Mladoslavenc. (!) V današnji številki imenovanega lista pa č. g. dr. Lipold prekliče dotično poročilo in pravi, da ni Mladoslavenc. Na Spodnjem Štajerskem sploh ni Staro- in Mladoslavencev, in ko bi bili, stal bi on na strani Staroslavencev. — Toliko v pojasnilo na nekatera vprašanja.

(Ogenj.) Kakor se nam poroča iz Podzemlja, pogorela je 29. t. m. ob 3. uri ravno pred večernicami podružniška cerkev sv. Antona na Krasincu in bližnja hiša z gospodarskim poslopjem. Bilo je cerkveno „žegnanje“, ko morajo streljati. Topiči so bili postavljeni prav tik cerkve na obzidju, streha je iz skodelj in tako je nastala nesreča. Škode je nad 2000 gld., ker so notranjo opravo rešili. Krasinec šteje nad 50 števk, a zavarovani so le štirje posestniki.

(Z Dobrne) se nam 1. t. m. piše: Onokrat Vam je nekdo naznanil, da so na Murskem polji že v prvej polovici junija začeli žeti ječmen. Po naših dolinicah se to opravilo vrši še-le „ob kresu“. Toda v minolem tednu je pisalec teh vrstic videl samo na jednj njivi, da so bili poželi nekoliko ječmena, glavna žetev imenovane vrste žita vrši se letos v tekočem tednu. Iz sosednje Rožne doline pa čujemo, da tam sedaj žanjejo rž. Ista pri nas začinja rumeneti. Pšenice pa se je, kakor lani, lotila neka rja. Vobče na polji in po vinogradih za zdaj kaže vse prav lepo. Sadju obeta se za nekako srednjo mero.

(V Galiciji pri Žaleu) so za cerkev oskrbeli nov altar. Posvetili ga bodo v nedeljo dne 27. julija, ko bodo slavili praznik tarnega zavetnika, svetega Jakoba.

(Podpore za učiteljski tečaj.) Kranjski deželni odbor je za učiteljski tečaj za deška ročna dela na Dunaju podelil petnajstim učiteljem podpore po 50 gld. Ti gg. so: Fr. Trošt, nadučitelj na Igu; V. Ribnikar, nadučitelj v Dol. Logatecu; Josip Žirovnik, nadučitelj v Begunjah; Ivan Pipan, nadučitelj v Črnem Vrhu; Anton Skala, nadučitelj v Vremah; Fr. Golmajer, nadučitelj v Loškem Potoku; Jurij Adlešič, nadučitelj v Šmartnem; Josip Reich, učitelj na Vinici; H. Likar, učitelj v Grahovem; Flor. Rozman, učitelj v Krškem; Anton Lapajne, učitelj v Ribnici; Fr. Rant, učitelj na Trati; Janez Levec, voditelj v Boštanju; J. Kuhar, učitelj v Trbojah, in Albert Sič, učitelj v Št. Vidu. Tečaj bode trajal pet tednov.

(Umrli) je 1. t. m. pri svojih sorodnikih v Ljubljani g. Josip Žnidaršič, abiturijent višje realke, doma iz Podgorice v Dobrépoljah. Bolehal je že dlje časa na pljučih ter jedva dočakal 25 let. Bil je vrl mladeneč. Naj počiva v miru!

(Iz Trnovega) na Notranjskem: Č. g. Anton Kacin je nocoj po noči umrl. R. I. P.!

(V blejsko zdravilišče) sta mej drugimi odličnimi gosti dospela knez Ernest Windischgrätz in avstro-ogerski poslanik v Braziliji, grof Welsersheimb s soprogo.

(Smrt v vodi.) Včeraj tu pokopani c. kr. sodni pristav g. dr. Petrič našel je smrt pri kopanju v Savi tik Brežic, kakor se nam od tam poroča. Pokojnik je bil izredno rejenega života, in vstopivši v Savo pogrezne se, ko bi mignil. Pomoč je bila takoj pri rokah, toda niso ga mogli več oživiti. Zadel ga je mrtvoud. Pokojnik je bil zet bivšemu ravnatelju kranjske hranilnice, g. R. Janežiču, in je zapustil soprogo s štirimi otroci.

(Iz Karlovca) se poroča: Te dni se je iz Zagreba pripeljal korni poveljnik baron Reicher k izkušnjam v kadetski šoli. V hotelu, kjer je izstopil, so razobesili črno-rumene zastave. Neki zlobnež je po noči zažgal zastave. Karlovški mestni zastop je poveljniku izrazil obžalovanje ter zagotovil, da temu grdemu početju ni krivo prebivalstvo. Pričela se je preiskava.

(Vsprejemne izkušnje) v prvi razred ljubljanskih srednjih šol se bodo vršile dne 14. t. m., vpisujejo pa se učenci dne 13. t. m.

(Razpisane) so učiteljske službe v črnomaljskem okraju: Tretje, eventualno četrto mesto v Črnomlju; tretje in četrto mesto v Metliki; drugo mesto v Dragatušu; drugo mesto v Podzemlju. V logaškem okraju: Tretje mesto v Planini; drugo mesto na Unču; četrto mesto v Starem Trgu. Dalje je razpisano drugo učiteljsko mesto v Loškem Potoku.

Raznoterosti.

— Zopet nov smodnik. „N. Wr. Tagbl.“ poroča, da se je vojnemu ministru ponudil zadnje dni zopet nov smodnik. Ta je bajše še boljši od ravno pred njim izumljenega, ker je brez vsakega duba, cenjen in ne segreva orožja.

— Pri telefonu. Neki Berolinec je hotel pojasniti svojemu prijatelju s kmetov vspeh telefona. „Le glej, svoji ženi bodem poročil, da bodeš nocoj z nami obedoval. Torej pristavi uho k telefonu in videl bodeš, da me je razumela.“ — Prijatelj pristavi res uho k aparatu, a kako ga je dirnilo, ko je zaslišal besede: „No, ravno tega nam je še manjkalo.“

— Poplačana blagodušnost. Iz Kre-felda se poroča: Trgovec Girmes je bil popoldne s svojim triletnim sinkom blizu železničnega tira na sprehodu. V svoj največji strah je zagledal med tirov sedečega otroka, proti kateremu je pihala železnica. Bliskoma skoči k otroku in ga srečno reši izpred stroja. Ob jednom, ko je skočil oče po otroka, stekel je tudi njegov sinček za njim in ko je prvega rešil, zagleda svojega lastnega otroka pod železnico. Pri tem neznosnem pogledu pade v omedlevico. Ko je prišel čez nekoliko časa k sebi, zagleda svojega otroka še na železničnem tiru, toda k sreči popolnoma nepoškodovanega. Le na čeljusti je bil malo otekel.

— Vesten sodnik. Iz Londona poročajo listom: Pred nekaj dnevi se je pripetilo policijskemu uradniku v Birmi, da je zašel zvečer v veselo družbo ter si zlate kapljice preveč privoščil. Ko so se pozno v noč vračali domov, padlo je jednemu veseljaku v glavo, pogasiti svetilnice po mestu. In to se je tudi zgodilo. Ko se je mladi sodnik drugega dne vzbudil, imel je „debelo glavo“ in žal mu je bilo prejšnjega večera, kajti čutil je v sebi neki očitajoč glas, da je bil nezvest svoji dolžnosti. Takoj je pozval vse bratce prejšnjega večera pred sodišče. Zbrani lahkomišljeni družbi je bral prav resnega obraza levite zaradi njih nespodobnega obnašanja na ulicah, ter obsodil posameznike na 20 rupij (denar) globe, samega sebe pa, kot voditelja družbi, na 100 rupij globe.

Telegrami.

Dunaj, 2. julija. Evangeljska sinoda je sklenila povodom poroke nadvojvodinje Marije Valerije izročiti čestitko cesarju in zaročencema.

Lviv, 1. julija. V trgu Zborovu je pogorelo 115 hiš, zgorele so tudi tri osebe.

Cetinje, 1. julija. Gavro Vuković je imenovan za vnanjega, Niko Matanović za finančnega ministra.

Leeds, 2. julija. Delavci v plinovi tovarni so ustavili delo, podjetniki so dobili tuje delavce, vsled tega veliki nemiri. Delavci so napali tujce, vojake in redarje. Na obeh straneh je več ranjenecov. Vsled pomanjkanja plina je bila v mestu zvečer popolna tema.

Kristijanija, 1. julija. Storthing je dovolil 200.000 kron za severno ekspedicijo dr. Nansen-a.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
opazovanja	barometra v mm	termometra po Celsiusu			
7. u. jut.	729.0	20.0	sl. jzap.	del. jasno	2.70
1 2. u. pop.	728.6	24.2	"	"	dež
9. u. zveč.	728.1	20.6	"	oblačno	
Srednja temperatura 21.6° za 2.6° nad normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

2. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88 gld. 30 kr.
Srebrna " 5 1/2 " 100 " 16%	89 " 05 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 30 "
Papirna renta, davka prosta	101 " 40 "
Akcije avstr.-ogerske banke	978 " — "
Kreditne akcije	304 " — "
London	116 " 70 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 27 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 54 "
Nemške marke	57 " 25 "

Tuji.

30. junija.

Pri **Stonu**: Handofsky, potovalec, Oesterreicher, dr. Heller, Zak, Mayer, trgovec, z Dunaja. — Devetak, Kobarida, Mayer, iz Grada. — Zerkonitz in Deutsch z Ogerskega. — Likoser, podpolkovnik, iz Trsta. — Jerše, župnik, iz Dobovec. — Losgau, trgovec, iz Berolina. — Klinar, iz Bleda. — Pollak iz Tržiča. — Hönigman iz Kočevja. — Peneš iz Mokronoga. — Haindlhofer iz Reke. — Leuz iz Zagreba. — Bel-schan, major v pok., iz Gorice. — Počanari iz Zagreba. Hafner iz Benetk.

Pri **Malscu**: Bernhardt, Prager, Reich iz Dunaja.

Umrli so:

V bolnišnici:

27. junija. Katarina Dragar, gostija, 60 let, marasmus.
28. junija. Jera Šlibar, gostija, 66 let, cystitis.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Doneske so poslane podružnice:

Mariborska	20 gld. — kr.
V Hrbru na Koroškem	32 " — "
Podgradska	18 " — "
Celovška	15 " — "
Selška	51 " 60 "
Železniška	21 " 60 "
Ziljska Bistrica	11 " 20 "
Prva ljubljanska	25 " 80 "
Krška	33 " — "
Novomeška	64 " 50 "
Vipavska	17 " 10 "
Ribniška	17 " — "
Črnomalska	29 " 50 "
Kostanjevska	66 " — "
Graška izvan akademiska	43 " 35 "
Saleška	32 " 40 "
Štebenska na Koroškem	60 " — "
Idrijska	14 " 30 "

Darovali so:

Krška posojilnica	10 " — "
Gosp. A. Notar, duhovnik	5 " — "
dr. B. Glančnik v Mariboru	100 " — "
J. Fon, vikarij v Kobaridu kot pokrovitelj	68 " — "
Fr. Boncelj, župnik	1 " 50 "
M. Držar, župnik v Preski, pokrovitelj	100 " — "
"Savinjski Sokol" namesto venca na grob	14 " — "
Gabrščeku	12 " 50 "
Posojilnica na Vrhniki	11 " — "
Gosp. J. Wieser v Celovci nabral	200 " — "
Podpora ljubljanskega mesta	7 " 20 "
Tinjski Mohorjani na Koroškem	8 " — "
Vipavski rodoljubi in rodoljubkinje	1 " 41 "
Vesela družba v St. Jerneji	

V Ljubljani, dne 27. junija 1890.

Dr. J. Vošnjak,
blagajnik.

Sargove glicerinske specialitete.

Odkar sta izumila glicerinske specialitete **F. A. Sarg** in **Karol Sarg**, rabi jih njeno Veličastvo cesarica in drugi udje cesarske naše rodovine kakor tudi mnoge tuje knežje rodbine. Te specialitete priporočajo: prof. baron Liebig, prof. pl. Hebra, pl. Zeissl, cesarski svetnik pl. Scherzer itd. itd., dvorna zobozdravnika Thomas na Dunaji in Meister v Gothi itd.

Glicerinsko milo, pravo, neponarejeno v papirji 60 kr., v škatlici 65 kr., v deščicah po 3 koščke vkupe 90 kr., v škatlici po 3 koščke 60 kr.
Medeno glicerinsko milo v zavitku po 3 koščke 60 "
Tekoče glicerinsko milo v steklenici 65 "
(Najboljše sredstvo za razkave roke in nečisto polt.)

Glicerinska ustna krema v steklenici 50 "
Glikoblast (sredstvo za lepe lase in odstranjenje lišajev itd.) v steklenici gld. 1 —
Toaletno karbol-glicerinsko milo v zavitku po 3 koščke 1.20
KALODONT, glicerinska zobna krema po —.35
(Izvrstno sredstvo za lepe svitle zobe.)

F. A. Sargov sin & comp., c. in kr. zalagatelj na Dunaji.

Dobiva se v vseh lekarnah in parfumerijah. — V Ljubljani pri lekarnarjih **Ludoviku Grečelju**, **Vilju Mayerju**, **Gabr. Piccoliju**, **Iv. Svobodi**, **pl. Trnkoczyju**, dalje pri **C. Karingerju**, **Josipu Kordinu**, **Petru Lassniku**, **M. F. Suppanu** in **Antonu Krisperju**. (20—17)

Srečke dunajske razstave à 1 gld.

Vsaka srečka za 2 oboje srečkanje veljavna.

Kazalo sreček obojega srečkanja. (11)

Prvo srečkanje 14. avgusta 1890. Drugo srečkanje 15. oktobra 1890.

1 dobitnik 50.000 gl. vrednosti 1 dobitnik 50.000 gl. vrednosti

1 " 5000 " "	1 " 5000 " "
1 " 2000 " "	1 " 2000 " "
1 " 1000 " "	1 " 1000 " "
2 " 500 " "	2 " 500 " "
5 " 200 " "	5 " 200 " "
10 " 100 " "	10 " 100 " "
20 " 50 " "	20 " 50 " "
50 " 20 " "	50 " 20 " "
200 " 10 " razstavnih srečk	200 " 10 " "
2000 " 5 " "	2000 " 5 " "

Srečke po 1 gld. dobivajo se pri **C. C. Mayer-ju** v Ljubljani.

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev

opatiije Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, pripor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po priporji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrezemo našim p. n. čitateljem, opozorjé na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrška **SEGUIN** Bordeaux

(Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (44)

OLJNATE BARVE

kositarских pušicah po pol in jeden kilo
priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

(37)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.